

La cabra i el pastor

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 738

Coordenades:

Latitud: 41.64549
Longitud: 2.03048
UTM Est (X): 419262
UTM Nord (Y): 4610871

Classificació

Número de fitxa: 08120 - 140
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 20/01/2021 - 16:24

Descripció

Narració publicada per Ballbé (1982) i que recull també Suades i Sanz (2000). I que transcrivim tot seguit:

“Al Dalmau havien tingut un pastor de cal Pere dels Parracs que es deia Magí.

Una vegada, aquest va observar que el ramat que portava a pasturar a la Baga no menjava, ans s'amagria i que la culpa era d'una cabra negra, amb clapes blanques al cap, sortida ningú no sabia d'on, la qual amb els seus crits esverava el bestiar.

Ho va dir al seu amo i decidiren que un dia hi anés el Tatus, que era un sagal mig beneitó. Aquell cop la cabra no sortí i les ovelles menjaren a pleret. Al dia següent, quan tornà el Magí, altra vegada la cabra va espantar el bestiar.

Com que la cosa es repetí i quan hi anava el Tatus la cabra no sortia i quant hi anava el Magí aquesta feia acte de presència, l'amo va començar a preocupar-se.

Entretant, com que degut a la llei de desamortització els monjos de Sant Llorenç de Munt havien marxat a Lleida i la casa del Dalmau els devia redempcions, l'amo decidí de fer les paus: anar a Lleida a pagar el deute.

Fet això s'acabà la presència de la cabra de color negre amb taques blanques al cap, mai més ni el Tatus ni el Magí toparen amb ella.

Quina relació tenia amb els monjos i amb el Magí, no s'ha pogut escatir mai. Però tal com ho hem llegit, ho deixem escrit”.

Observacions:

També la podeu trobar a Josep Maria FONT (1976).

Història

Narració on es dona una dada històrica relacionada amb les desamortitzacions de Mendizabal (1836).

Bibliografia

BALLBÉ i BOADA, Miquel (1982). *Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història*. Vol. II. Sant Llorenç del Munt, pp.448. Matadepera: Ajuntament de Matadepera i Caixa d'Estalvis de Terrassa.

FONT i GILLUÉ, Josep Maria (1976). *Llegendes i rondalles i trifulgues de Sant Llorenç del Munt*, pp. 15. Terrassa: Xarxa de Biblioteques Soler i Palet de Terrassa (Vallès Occidental).

SUADES MARIGOT, J.; SANZ PÉREZ, David (2000). *Històries i llegendes de Sant Llorenç del Munt i l'Obac*, pp. 49-50. Sant Vicenç de Castellet: Farell editors.